

T. 15 listopada 2023 r.

Sygn. akt II K 1322/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Pabian

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej M. Ilnickiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06.11.2023 r.

sprawy

M. P. (1)

syna Z. i W. z d. T.

urodz. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w okresie od czerwca 2020 roku do 14 marca 2021 r. oraz od 1 września 2021 r. do 31 grudnia 2022 r. w T. przy ul. (...) uchylał się o wykonywania obowiązku alimentacyjnego w wysokości 700 zł miesięcznie na rzecz córki C. P. wynikającego z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Toruniu w dniu 4 grudnia 2012 r. sygn. III RC 115/12 oraz obowiązku alimentacyjnego w wysokości 500 zł miesięcznie na rzecz syna S. P. (1) orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 19 listopada 2013 r. sygn. III RC 1104/13, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość trzech świadczeń okresowych

- tj. o czyn z art. 209 § 1 kk

o r z e k a :

oskarżonego M. P. (1) uznaje za winnego tego, że :

w okresie od 6 października 2020 roku do 14 marca 2021 r. w T. przy ul. (...) uchylał się o wykonywania obowiązku alimentacyjnego w wysokości 700 zł miesięcznie na rzecz córki C. P. wynikającego z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Toruniu w dniu 4 grudnia 2012 r. sygn. III RC 115/12 oraz obowiązku alimentacyjnego w wysokości 500 zł miesięcznie na rzecz syna S. P. (1) orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 19 listopada 2013 r. sygn. III RC 1104/13, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość trzech świadczeń okresowych,

w okresie od 1 września 2021 r. do 31 grudnia 2022 r. w T. przy ul. (...) uchylał się o wykonywania obowiązku alimentacyjnego w wysokości 700 zł miesięcznie na rzecz córki C. P. wynikającego z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Toruniu w dniu 4 grudnia 2012 r. sygn. III RC 115/12 oraz obowiązku alimentacyjnego w wysokości 500 zł miesięcznie na rzecz syna S. P. (1) orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 19 listopada 2013 r.

sygn. III RC 1104/13, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość trzech świadczeń okresowych,

przyjmuje, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 209 § 1 kk

i za to, po zastosowaniu art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 209 § 1 kk orzeka karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1322/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	M. P. (1)	<p>1) w okresie od 6 października 2020 roku do 14 marca 2021 r. w T. przy ul. (...) uchylał się o wykonywania obowiązku alimentacyjnego w wysokości 700 zł miesięcznie na rzecz córki C. P. wynikającego z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Toruniu w dniu 4 grudnia 2012 r. sygn. III RC 115/12 oraz obowiązku alimentacyjnego w wysokości 500 zł miesięcznie na rzecz syna S. P. (1) orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 19 listopada 2013 r. sygn. III RC 1104/13, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość trzech świadczeń okresowych,</p> <p>2) w okresie od 1 września 2021 r. do 31 grudnia 2022 r. w T. przy ul. (...) uchylał się o wykonywania obowiązku alimentacyjnego w wysokości 700 zł miesięcznie na rzecz córki C. P. wynikającego z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Toruniu w dniu 4 grudnia 2012 r. sygn. III RC 115/12 oraz obowiązku alimentacyjnego w wysokości 500 zł miesięcznie na rzecz syna S. P. (1) orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w</p>	
--------	-----------	--	--

		Toruniu z 19 listopada 2013 r. sygn. III RC 1104/13, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość trzech świadczeń okresowych	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu (...) urodziła się C. P., córka M. P. (1) i A. B. (aktualnie W.).</p> <p>W dniu (...) urodził się S. P. (2), którego rodzicami również są M. P. (1) i A. B. (aktualnie W.).</p> <p>M. P. (1) na podstawie ugody zawartej przed(...) w dniu 4 grudnia 2012 r., w sprawie III RC 1158/12, zobowiązał się do płacenia na rzecz małoletniej córki C. alimentów w wysokości po 700 zł miesięcznie do rąk matki małoletniej A. W. (1).</p> <p>M. P. (1) został również zobowiązany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 19 listopada 2013 roku w sprawie III RC 1104/13 do płacenia rat alimentacyjnych w wysokości po 500 zł miesięcznie na rzecz syna S..</p> <p>W związku z faktem, iż M. P. (1) nie płacił orzeczonych alimentów decyzją (...) T. przyznano małoletnim</p>	wyjaśnienia M. P.	53-54, 87v.	

C. i S. rodzeństwu P. świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Egzekucja komornicza zaległych świadczeń okazała się bezskuteczna. Na dzień 25.08.2021 r. zaległości alimentacyjne dłużnika przekroczyły kwotę 110 tys. złotych.			
zeznanie A. W.	28		
odpis wyroku i ugody	3, 4		
decyzja Prezydenta Miasta T.	5		
zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji	2		
informacja o statusie pracowniczym	6-8		
odpisy skrócone aktu urodzenia	22, 23		
M. P. (1) był wielokrotnie karany sędownie, w tym za przestępstwo z art. 209 kk.	karta karna	41-42	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia M. P.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do zarzucanego czynu. W tym zakresie jego wyjaśnienia pokrywają się ze zgromadzoną dokumentacją	
zeznanie A. W.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. W. (1) albowiem są one jasne i spójne. Świadek w sposób możliwie dokładny opisała okoliczności związane z nieuiszczaniem rat alimentacyjnych oraz sytuację materialną i finansową rodziny. Zeznania były zgodne z dokumentami dołączonymi do akt		
odpis wyroku i ugody, zaświadczenia, karta karna, decyzja Prezydenta	Sąd dał wiarę wszelkim przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, na których oparł ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie, w szczególności w postaci danych o karalności,		

	zaświadczeniom komornika oraz wszelkim innym dokumentom zebranych w sprawie. Nie ma podstaw, by kwestionować treść powyższych, bowiem dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Do znamion występku z art. 209 § 1 kk należą: zobowiązanie sprawcy z mocy orzeczenia sądowego, ugody zawartej przed sądem lub innym organem lub umową do wykonywania obowiązku alimentacyjnego jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Zgodnie z treścią art. 209 § 1a kk jeżeli sprawca czynu opisanego w art. 209 § 1 kk naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych podlega karze grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.

W analizowanym stanie faktycznym na oskarżonego M. P. (1) obowiązek alimentacyjny względem córki C. nałożony został na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Toruniu w dniu 4 grudnia 2012 roku w sprawie III RC 115/12 w wysokości 700 zł miesięcznie a na rzecz syna S. na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu w dniu 19 listopada 2013 roku w sprawie III RC 1104/13. M. P. (1) uchylał się

od nałożonego obowiązku alimentacyjnego. Sąd przyjął, że jego powtarzające się zachowanie, polegające na niepłaceniu rat alimentacyjnych w wysokości ustalonej przez Sąd, stanowiło przejaw istnienia trwałego zamiaru, który wymagany jest dla bytu przestępstwa trwałego, jakim jest niealimentacja a zaległość w płaceniu rat alimentacyjnych przekracza wysokość trzech świadczeń okresowych. Należy przy tym wskazać, iż samo niewykonywanie obowiązku łożenia na utrzymanie osoby do tego uprawnionej nie jest równoznaczne z uchylaniem się od niego. Realizacja znamienia „uchylania się” ma miejsce dopiero w sytuacji, gdy sprawca ma wprawdzie obiektywną możliwość wykonania tego obowiązku, nie dopełnia go jednak ze względu na występujący u niego negatywny stosunek psychiczny, polegający na tym, że zobowiązany do świadczenia nie chce lub lekceważy jego wykonywanie. W przekonaniu Sądu oskarżony M. P. (1) swoim zachowaniem zlekceważył nałożony na niego ugodą sądową obowiązek łożenia na utrzymanie córki i syna. Sam zresztą zgodził się na sam obowiązek płacenia rat alimentacyjnych jak i

ich wysokość. Podstawę dla takiej oceny może stanowić okoliczność, iż nie podjął starań o znalezienie stałego zatrudnienia, które umożliwiłoby mu realizację ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Po stronie oskarżonego nie istniały przy tym jakiegokolwiek okoliczności, takie jak na przykład ciężka choroba czy też podeszły wiek, które uniemożliwiałyby mu w sposób obiektywny aktywizację zawodową oraz wypełnianie swoich zobowiązań. Oskarżony jest dorosłą osobą w sile wieku, mającą możliwość wykonywania pracy i zarabkowania.

Reasumując, analiza powyższych znamion pozwala na stwierdzenie, iż poprzez swoje zachowanie oskarżony M. P. (1) dopuścił się przestępstw z art. 209 § 1 kk. Sąd przyjął, iż oskarżony dopuścił się dwóch przestępstw z art. 209 § 1 kk. Ponadto uznano, że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw albowiem okres pomiędzy czynami nie przekracza 6 miesięcy, czyny te zostały popełnione z wykorzystaniem tej samej sposobności zanim zapadł pierwszy wyrok co do któregokolwiek z tych przestępstw. Sąd zmodyfikował opis czynu

<p>wskazany w punkcie I wyroku w ten sposób że okres niealimentacji ustalił na czas od 6 października 2020 roku do 14 marca 2021 roku. Z akt sprawy wynika bowiem, że oskarżony w okresie od czerwca 2020 roku do dnia 5 października 2020 roku był bezrobotny w dniu 5 października 2020 roku podjął pracę lub inne zatrudnienie (k. 8 akt).</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			<p>Sąd, po zastosowaniu art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 209 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu wymierzona kara w odpowiednim stopniu uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynów, zawinienie oraz cele kary. Jest to także odpowiednia reakcja karna biorąc pod uwagę skutki przestępstwa popełnionego przez oskarżonego. Należyście oddaje ona wagę ustalonych przez Sąd okoliczności obciążających i łagodzących. W ocenie Sądu wymierzona kara spełni swą funkcję w zakresie prewencji indywidualnej, chociaż Sąd wziął również pod uwagę jej aspekt represyjny.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę</p>

pozbawienia wolności
Sąd uwzględnił również
wymogi prewencji
generalnej, kształtowania
wyobrażenia o
konieczności
przestrzegania
obowiązujących norm
prawnych i budowania
autorytetu porządku
prawnego.

Biorąc pod uwagę
motywację i pobudki
działania oskarżonego
godzącego bezpośrednio w
rodzinę uznać należy, że
czyny popełnione przez
oskarżonego stanowią z
jednej strony wyraz
jaskrawego lekceważenia
prawa a z drugiej strony
stosunek oskarżonego do
przepisów obowiązującego
prawa. Dlatego takie
zachowanie oskarżonego
spotkać się musi
z odpowiednio surową
reakcją, mieszczącą się
przy tym w granicach
wyznaczonych przez
stopień winy sprawcy.

Wymierzając karę Sąd
nie tracił z pola
widzenia okoliczności
wpływających na jej
wymiar.

Do okoliczności
obciążających zaliczono
lekceważący stosunek do
obowiązujących przepisów
oraz znaczną szkodliwość
społeczną czynów. Na
wymiar kary oraz jej
rodzaj miała także wpływ
uprzednia karalność, w
tym za czyn z art. 209 § 1a
kk.

			<p>Jako okoliczność łagodzącą uznano przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu.</p> <p>Jednocześnie wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie, z uwagi na wcześniej orzeczone kary pozbawienia wolności, brak jest przesłanek formalnych do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>KOszty procesu</p>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Na podstawie art. 624 § 1 kpk sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciążył Skarb Państwa biorąc pod wagę względy słuszności.	
Podpis		